

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: مناف فلکی فر

۰۳ جنوری ۲۰۲۳

جنگ جمهوری اسلامی علیه مردم را به جنگی توده‌ای علیه دشمنان بدل کنیم!

نزدیک به سه ماه است که جنایتکاران حاکم بر ایران جنگی خونین را بر کارگران و زحمتکش‌ان و کلاً به همه مردم تحت ستم ما تحمیل کرده‌اند؛ جنگی نابرابر که در یک طرف آن ارتشی از مزدوران سر تا پا مسلح و کاملاً سازمان‌یافته قرار دارند و در طرف دیگر مردمی جان به لب رسیده اما پراکنده و با دست خالی. تنها سلاح اکثر نیروهای مردمی در این جنگ سنگ است و یا حداکثر کوکتل مولوتف. اما به رغم این نابرابری آشکار، این دستان خالی از چنان اراده و شجاعتی برخوردارند که بارها مزدوران جمهوری اسلامی را وادار کرده‌اند که مفتضحانه راه فرار در پیش بگیرند. نیروهای سرکوبگر و مزدور جمهوری اسلامی، مردمی را که برای بدیهی‌ترین خواست خود بدون سلاح به خیابان می‌آیند را با ددمنشی تمام به گلوله می‌بندند. این حافظین نظم سرمایه‌داری در ایران تاکنون بدون اغراق صدها معترض را به قتل رسانده‌اند و هزاران نفر را مجروح و دستگیر کرده‌اند.

اکنون زندان‌های جمهوری اسلامی مملو از نوجوانان و جوانان زن و مردی است که برای دستیابی به نان و کار و مسکن و آزادی به‌پا خاسته‌اند. این به راستی یک جنگ خونین رژیم جمهوری اسلامی علیه توده‌های در بند ایران است که البته از آن جان سالم به در نخواهند برد و نباید هم جان سالم به در ببرند.

اما چه الزاماتی می‌تواند به مردم کمک کند تا در جنگی که به آنها تحمیل شده سربلند و پیروز در آیند؟

اولین نکته در این مورد آن است که باید نقاط ضعف خود را شناخت تا بتوان در جهت رفع آنها اقدام کرد. در حال حاضر در توازن قوا بین توده‌های مردم و جمهوری اسلامی وزنه به طرف این دشمن سفاک سنگینی می‌کند. بنابراین با شناخت نقاط ضعف خودمان و تلاش برای برطرف کردن آنها می‌توانیم این توازن قوا را به سود خود بر هم بزنیم. هر کسی با نگاهی به وضعیت کارگران و دیگر ستم‌دیدگان جامعه این واقعیت را کاملاً متوجه می‌شود که آنها نه متشکل هستند و نه مسلح؛ در حالی که نیروی مقابل‌شان، هم متشکل است و هم دارای نیروی نظامی می‌باشد. شکی نیست که این نقطه ضعف بزرگی است که نشان می‌دهد کارگران و نیروهای مردمی برای مقابله با اراذل و اوباش حکومتی، هم به تشکل نیاز دارند و هم به تسلیح. همچنین برای این که انقلاب مردم به پیروزی دست یابد باید توسط یک نیروی واقعا انقلابی و مدافع منافع کارگران و سایر توده‌های ستم‌دیده رهبری شود. کوشش با گام برداشتن در جهت تشکل و تسلیح و فائق آمدن بر نقطه ضعف کنونی جنبش، به این ضعف نیز پایان داده شده و جنبش را برخوردار از یک رهبری انقلابی و در نتیجه دارای شرایط لازم برای پیروزی بر دشمن می‌سازد.

اما قدم اول برای رفع نقطه ضعف کنونی مردم انقلابی کدام است و شرایط کنونی چه امکاناتی برای این منظور در اختیار کارگران آگاه و روشن‌فکران انقلابی قرار داده است؟ چریک‌های فدایی خلق چه با تجربه‌اندوزی از تاریخ درخشان انقلابیون مسلح دهه پنجاه و چه با شناخت از دشمنان قسم خورده مردم ایران و تحلیل شرایط امروز جامعه ایران بر این واقعیت تاکید دارند که در حال حاضر اقدام به تشکیل هسته‌های سیاسی-نظامی متشکل از کارگران پیشرو و روشن‌فکران انقلابی گام اول در مسیر فوق می‌باشد. این هسته‌ها ضمن تسلیح و آموزش خود باید حمله به مراکز تجمع مزدوران رژیم و سپاهیان ارتجاع را در دستور کار خود قرار بدهند و از این طریق با ایجاد رعب و وحشت در دل مزدوران رژیم به حمایت از معترضین بی سلاح بپردازند.

بدون شک این اعمال انقلابی، فضا و روحیه مبارزاتی را برای توده‌های به‌پاخاسته به منظور گسترش مبارزات‌شان در زیر چتر یک قدرت آتش انقلابی و همچنین برای جذب نیروهای مردمی یا آن‌گونه که معروف شده “قشر خاکستری” به صفوف مبارزه مردم نیز آماده می‌سازد.

با توجه به این که مسئله اصلی هر انقلاب کسب قدرت سیاسی است این امر به نابودی ماشین سرکوب جمهوری اسلامی وابسته است. بنابراین اگر صحبت از سرنوشت انقلابی جمهوری اسلامی برای پیشبرد انقلاب توده‌هاست و نه صرفا تغییر رژیم بدون دستیابی کارگران و زحمت‌کشان به مطالبات اصلی خود، هسته‌های سیاسی-نظامی باید در مسیری رشد کرده و مبارزات خود را ارتقا بخشند که منجر به بسیج و سازماندهی توده‌ها و تشکیل ارتش خلق گردد و آنها موفق شوند جنگی توده‌ای را علیه دشمنان مردم به پیش ببرند. در پروسه این جنگ است که توده‌ها را می‌توان هم به لحاظ سیاسی و هم به لحاظ نظامی بسیج و سازماندهی نمود. در چنین پروسه‌ایست که طبقه کارگر نیز با سرعتی هر چه بیشتر متشکل شده و قادر خواهد گشت تا خود را در تمام عرصه‌ها سازمان دهد. بنابراین جنگ کنونی که جمهوری اسلامی بر مردم ما تحمیل نموده را باید به جنگی توده‌ای با رهبری انقلابی بدل کرد. این تلاش و پاسخ به این ضرورت، هم امکان در هم شکستن ارتش ضد خلقی را مهیا می‌کند و هم امکان سازمان‌یابی طبقه کارگر را مهیا می‌نماید؛ طبقه‌ای که تا سازمان نیابد و رهبری انقلاب را بر دوش نگیرد، نمی‌توان به پیروزی دست یافت.

سرسخن ماهنامه کارگری، ارگان کارگری چریک‌های فدایی خلق ایران

شماره ۱۰۷، پانزدهم آذرماه- قوس- ۱۴۰۱